

Školitelský posudek na bakalářskou práci Tomáše Daňhela

Respondentní prostředky českých příslovčí míry ve španělštině (kontrastivní korpusová analýza)

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2022, 53 stran)

Tématem bakalářské práce Tomáše Daňhela je kontrastivní analýza respondentních prostředků českých adverbíí míry ve španělštině. Práce je členěna do dvou částí. V první části (str. 10-20) se autor zabývá problematikou adverbíí ve španělštině. Patrně tak předpokládá, že nejčastějšími respondenty českých adverbíí míry budou ve španělštině opět adverbia, neboť celá teoretická část je založena na pojetí adverbíí ve španělštině. Bylo by možno při obhajobě doplnit, zda konzultoval i nějaké gramatiky češtiny, a proč je nakonec nijak nerefletoval? Ve svém výkladu se opírá o tradiční a seriózní gramatiky španělštiny (Gómez Torrego, Marcos Marín, Alarcos Llorach, Báez San José, Zavadil-Čermák). Jeho výklad je jasný, čtivý a přehledný. Výběr zdrojů je správný, jsou zastoupeny tituly v dané tématice klíčové. V otázce španělských adverbíí se zaměřuje především na jejich klasifikaci, významy a morfologické vlastnosti. Je škoda, že v závěru teoretické části chybí upřesnění, jaké výstupy z autorova velmi zdařilého přehledu budou využity pro část praktickou. Teoretická část je ukončena bez jakéhokoliv závěru (str. 21), což v celku působí jako by tato teoretická část s částí praktickou nijak souvisela.

V praktické části autor provádí kontrastivní analýzu zkoumaného jevu. Využívá přitom korpusových analýz v textech z ČNK. Pro své analýzy volí několik stylů, konkrétně beletrii, odborné texty a titulky k filmům. Ve svých analýzách se omezuje na pět českých adverbíí – *zcela*, *poněkud*, *částečně*, *nepřetržitě*, *poměrně*. Kromě vyhledávání překladových respondencí se zaměřuje i na prozkoumání kontextového okolí zvolených adverbíí, kdy se snaží vyhledat výskyty potenciálních ustálených slovních spojení adverbíálního typu, jež by mohla vykazovat konzistentní způsob překladu. Domnívám se, že tento předpoklad provedené analýzy nepotvrdily – mohl by se k tomu autor blíže vyjádřit při obhajobě? Analýzy, v nichž jsou mapovány překladové response, jsou metodologicky správné. V textu se však opakovaně objevují formulace, které mohou čtenáře znejistit – př. str. 26: „V kolokaci byl respondent completamente nejčastěji použit s různými tvary slovesa „být“ (celkem 37x) a s adjektivy „normální“ (4x), „nový“ a „závislý“ (oba 3x)“ – neměly být kolokáty uvedeny ve španělštině?, příp. jde o kolokáty zdrojového textu? Bylo by možno toto vysvětlit? Z praktických důvodů bych pro další práce tohoto typu doporučila výsledky nalezených respondentů kvantifikovat a shrnout například formou přehledné tabulky.

Přínos práce Tomáše Daňhela lze vidět v tom, že se autorovi podařilo využít znalosti ze španělské morfologie a aplikovat je na kontrastivní výzkum založený na práci s jazykovými korpusy. Autor pracoval svědomitě, své dílčí výsledky průběžně konzultoval v diplomových seminářích.

V závěru své práce (str. 49) Tomáš Daňhel prezentuje typologii nejčastějších respondencí zvolených měrových adverbii v češtině. Tyto výsledky mohou být využitelné za účelem komparace při dalším výzkumu, buď jiných měrových adverbii českých, příp. španělských.

Po formální stránce je práce zpracována standartně, má příjemnou grafickou úpravu a nenacházím v ní žádné závažné chyby či překlepy. Text je i barevně odlišen, což velmi usnadňuje orientaci v jednotlivých částech.

Závěr: Závěrem konstatuji, že práci **Tomáše Daňhela** doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou** s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 25. května 2022

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.